

Tradicija gajenja vinove loze u Crvenki duga je preko 200 godina, kada se, ukazom carice Marije Terezije iz 1785. godine, u ovaj kraj doseljavaju Švabe, koje su do Drugog svetskog rata bile njeno većinsko stanovništvo. Svaka švapska porodica je odmah po dolasku sadila vinovu lozu na Telečkoj visoravni. Oni su u amanet ostavili i 300 ukopanih podruma, danas u vrlo lošem stanju. Udruženje „Stari podrumi“ nastalo je iz višestruke potrebe da se vinska priča Telečke visoravni obnovi, ali i da se pomogne restauracija nekih, nerealno je očekivati svih, podruma i da se stave u funkciju.

Predsednik Udruženja „Stari podrumi“, Mirko Marić o tome kaže:

-Želimo da vinske podruma u Crvenki, kao jedinstven kompleks u Srbiji, saniramo kako bi sačuvali njihovu autentičnost i vizuelni identitet. Nažalost, danas je u funkciji desetak, a naša ambicija je da ih obnovimo bar 30. Naša namera je da utičemo na mlađe generacije, da ih privolimo da se bave vinogradarstvom i vinarstvom, da spoje tradiciju starog sa novim kroz vino, jer „ko nije vino omirisao nije omirisao život“, i „Ko pije vino bliži je Bogu“.

-U cilju obnove vinograda na Telečkoj visoravni, koja je Bogom dana za gajenje vinove loze, osnovali smo i Zemljoradničku zadrugu. Zadatak te zadruge je da pomogne u vraćanju te sada isparcelisane zemlje. Imamo zemlje koja je jako usitnjena, malih površina a želja nam je da tu zemlju objedinimo i da zasadimo 12 do 13 hektara vinograda. Da bi u tome uspeli moramo da sprovedemo komasaciju. Sadašnji vlasnici parcela su voljni da se izvrši zamena zemljišta, jer njima ništa ne znači 15 do 20 ari takve zemlje na tom mestu, a vinogradarima i vinarima bi to bilo od krucijalnog značaja.

Što se tiče vinograda, mi na našem području imamo dve vinarije, ali smo u suštini sitni. Nas tridesetak imamo ukupno oko 7 hektara pod vinogradima. Ovo radimo poluamaterski, ali se edukujemo, na skupštine Udruženja pozivamo proizvođače opreme koji nam mogu pomoći, idemo na savetovanja i imamo pomoć i Poljoprivrednog fakulteta, i vrhunskih stručnjaka kao što su profesori Nada Korać, Petar Cindrić, Ivan Kuljančić. Veliki je uspeh postignut samim tim što

smo se na vinskoj karti Srbije izborili kao poseban rejon Telečka, od sedam vojvođanskih. A koliko je to profitabilno? Čuli smo da od dva hektara vinograda, jedna četvoročlana porodica može vrlo pristojno da živi. Dokaz za to su mnoge vinarije, i mnogo ljudi koji se time bave.

-Osim toga mi smo i voćari, i imamo ljude koji poseduju oko 400 hektara voćnjaka. Još imamo proizvodnju rakije i tri zlatne medalje sa Novosadskog sajma od prošle godine. Što se tiče voća, velika je potražnja za našim proizvodima i mi ne možemo da proizvedemo onoliko koliko se od nas potražuje.

Namera udruženja da se izbori da se napravi jedna hladnjača, jedna vinarija, mi imamo 300 podruma, a 30 su pod zaštitom države. Imamo gotove projekte za njihovu revitalizaciju, planove po kojima bi obnovljeni podrumi bili pretvoreni u atraktivna kulturna mesta u službi vina. Tu bi se vina raznih vinarija čuvala, degustirala, prodavala. „Da ljudi ne piju Coca-colu, nego da piju vino. Ne mislim da je Coca-cola loša, ali znam da je vino mnogo bolje, jer vino vas vraća izvoru života“, u pesničkom raspoloženju završava svoje kazivanje o velikom problemu još veće kulturno-istorijske baštine, koja bi mogla biti pretočena u ogromni turistički hit, kako za domaće tako i za strane goste, naš sagovornik Mirko Marić.